

PONÈNCIA 5: INSTRUMENTS PER A LA COHESIÓ PROFESSIONAL

SUBPONÈNCIA: PAPER DE LES SOCIETATS CIENTÍFIQUES

Estat actual

Les societats científiques gaudeixen de bona salut a Catalunya i constitueixen el principal element de cohesió de la comunitat mèdica catalana.

Representen un fòrum d'intercanvi d'informació científica i d'experiències entre els professionals de la mateixa especialitat i són la principal responsable de la formació mèdica continuada dels seus membres. També, encara que amb menys rellevància, faciliten els posicionaments professionals, i formulen les estratègies que han d'adoptar determinats sectors professionals davant de les demandes socials o les pressions polítiques.

Altres valors afegits de les societats científiques tradicionals són estimular una certa competitivitat entre equips i grups de treball, i facilitar als més joves l'oportunitat d'iniciar-se en les activitats acadèmiques.

A la tradicional organització per especialitats s'han afegit darrerament societats científiques de caràcter transversal, en les quals hi participen professionals de diferents especialitats que estan interessats pel mateix tema, com poden ser les disfuncions sexuals, el dolor o les cures paliatives. Aquesta orientació entra en contradicció amb el paper que a vegades juguen les societats científiques de mantenir activitats corporatives, defensant les fronteres d'una especialitat enfront d'altres especialitats.

La integració a l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears de la majoria de societats científiques, introdueix un element molt positiu com és la participació d'altres professionals de les ciències de la salut, com infermeres, psicòlegs, biòlegs i altres.

Previsions de futur

Les societats científiques continuaran, previsiblement, exercint amb eficàcia les funcions de cohesionar els diferents sectors d'especialistes i facilitant la formació continuada dels metges, però hauran d'ampliar els seus objectius i la seva organització interna.

Hauran d'esforçar-se per mantenir el seu atractiu per als metges sense caure en el parany de centrar la seva activitat en el corporativisme de la defensa dels interessos dels seus membres i de la lluita contra un presumpte intrusisme d'interespecialitats fixant límits arbitraris a l'especialitat. Més aviat han d'aprendre a obrir-se cap a les especialitats pròximes, fomentant la comunicació entre professionals d'especialitats diferents, metges i no metges, que treballen en els mateixos temes o amb les mateixes eines.

Les societats científiques han d'actuar com a òrgans d'assessorament de l'Administració sanitària i de les agències d'avaluació de tecnologies i haurien d'oferir-se espontàniament en la valoració dels temes de la seva expertesa.

En el camp de la formació, les societats científiques han d'impulsar la creació d'estructures petites, com grups de treball formats per especialistes que es dediquen a aspectes concrets de cada disciplina, a fi de ser sensible als interessos dels seus membres.

L'adaptació de les societats científiques a les noves tecnologies els permetrà participar en la formació a distància dels seus membres organitzant conferències a distància i fòrums i xats de caràcter científic. La vinculació de les societats científiques i els seus membres es podrà mantenir a través de pàgines web.

En què cal millorar

A Catalunya, seria desitjable que l'Acadèmia de Ciències Mèdiques tingués un paper destacat en la modernització de les societats científiques, fomentant:

1. La cultura de la col·laboració entre societats per endegar projectes comuns.
2. La creació de grups de treball multidisciplinaris.
3. La redacció de guies clíniques.
4. La participació de les dones metges a les societats científiques en la proporció que representen en el total de la professió.

Les societats científiques han de reclamar jugar el seu paper d'experts i com a tals han de ser imprescindiblement consultades abans que es prenguin decisions des de l'Administració i per les autoritats polítiques.!